קה: חלק פרק אחד עשר סנהדרין

כרע נפל. מה כריעה דהתם דלית ביה נפילה בעילה היא אף כריעה דהכא דכתיב ונופל בעילה היא שכא על בהמתו: **דעם כבמתו לא הוה ידע.** מאי נעיא לאהדורי כדמפרש דאמרי ליה שרי בנלן מאי טעמא לא רכבת אסוסיא: **כרעיבא.** נאחו לרעות עצבים לחים: **אמר להו לטעינא כעלמא.** ליטא משאות ולא לרכוב: אמרה ליה **אשר רכבת עלי: אקראי כעלמא.** כשאין לי סוס מזומן: אמרה לו **מעודך: מעשה איסור.** שאתה כועלי: **סוכנם.** מתממת: **מן הסוסים ועד הגמל.** משאטאו כשטים ועד שנכנסו לארץ וחטאו בגלגל עשיתי עמהם לדקות הרבה: **כל אומן הימים.** שהיה נלעם מלפה לקללכם. כשעה שהקב"ה טועם בה כל הקללות מתקיימות: **ה"ג לא ועם ה'.** אומן הימים לא זעם ה': **אל זועם בכל יום.** קלת הוא: **כמה ועמו רגע.** כדמפיק ליה מקרא כי רגע באפו חיים ברצונו: **בשלא שעי פקייפא.** של יום זמן קימה שכל שלא שעות זמן קימה לעמוד ממטתו וכועם הקב"ה בשעה שרואה המלכים שמשתחוים לחמה בשעה שמנימין כתרייהם בראשם כדלקמן: **ברבלפא.** קירשת"א בלע"ז: **כל שעתא נמי אירוא.** רוב שעות מתלבנת ומכספת שאינה כל שעה בחוק אדמימות: **סורייקי סומקי.** אפי' כשמכספת יש בה שורות שורות אדומות מאד כרגיליותם אבל אותה שעה כולה מכספת: **גם ענוש לנדיק לא טוב.** אין נכון לנדיק שיהא מענים ולא הוה ליה לאיש ענוש בשבילו: **אהכה.** שאהב ה' הקב"ה את אברהם ביטלה שורה של גדולה שהכא הוא בעלמו: **ומנאפ.** שנתן בלעם הרשע את ישראל ביטלה שורה של גדולה שהכא הוא בעלמו: **מ"כ קרבנות.** בין פרים לאילים ז' פרים ז' אילים ג' פעמים הרי מ"כ בין פרים ואילים: **אורח ארעא**

למימר הכי. וכי דרך ארץ כן שיאמרו [ו]ויטבו אלהים שם שלמה משמך והא מלגא דעתיה דאמרי ליה שיהא גדול מאביו: **מעין.** שמך קאמר ליה ומעין כספך ולא גדול ממש: **נשים כאהל.** שרה רבקה רחל ולאה שרה ורבקה דכתיב [בראשית כד] ויביאה יצחק האהלה שרה אמו וגו' רחל ולאה דכתיב [בראשית לא] ויבא מאהל לאה ויבא באהל רחל: **אורח ארעא.** שאמרה דבורה ליעל [שהרגה] ברוכה משרה ורבקה אלא מעין ברכת שרה קאמרה: **ופליגא.** האי דמשמיע שם שלמה משמך מעין פליגא דר' יוסי בר חוני: **כנו.** מניין שאינו מקנא בו: **משלמה.** דקאמרי ליה לדוד ייטב אלהים שם שלמה משמך: **ותלמידו.** מינעית אימא דקאמר ליה לאליהו ויהי נא פי שנים ברוחך אלי ונתן לו אליהו ולא נתקנא בו: **ויסמוך את ידיו עליו וילוהו.** אע"ג דהקב"ה לא מ"ל אלא וסמכת את ידך עליו[ו] מדא מזיל מיהו וסמך תרתי: **מלאך.** שמסרו הקדוש ברוך הוא למלאך אלא יעיתנו לקלל: **תפה.** נתן בפי בלעם שלא היה מניחו לקלל והיינו ויש: **מברכותיו אפה למד מה היה בלבו.** דכתיב[ז] ויהפוך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה הוא היה רוצה לקללם בכך שלא יהיו בתי כנסיות ולא נתן רשות ואמר מה טובו אוהליך: **ריחו נודף.** ממלות: **וירם מאגג מלכו.** מתרגמינן ותתקף מאגג שתהא מלכותו עזה: **וכולם.** כל הברכות של בלעם חזרו לקללה כמו שהיה כוונתו מתחילה: **חוץ מבתי כנסיות ובתי מדרשות.** שלא יפסקו מישראל לעולם: **הקללה לברכה.** אחת מן הקללות הפך לברכה שלא חזרה לעולם ולא כל הקללות לברכות שחזרו: **נעתרות.** נהפכות כמו עתר שמהפך המבואה. כלומר נאמנים פצעי אוהב ונהפכות מנאמנות נשיקות שונא:

מחליף

כרע נפל שכב וגו' [ו]ויודע דעת עליון השתא [ח]דעת בהמתו לא הוה ידע דעת עליון הוה ידע מאי דעת בהמתו דאמרי ליה מאי טעמא לא רכבת [ט]סוסיא אמר להו שדאי להו ברטיבא אמרה ליה [י]הלא אנכי אתונך לטעינא בעלמא אשר רכבת עלי אקראי בעלמא מעודך עד היום הזה ולא עוד אלא שאני עושה [לך] מעשה אישות בלילה כתיב הכא ההסכן הסכנתי וכתיב התם [יא]ותהי לו סוכנת אלא מאי ויודע דעת עליון שהיה יודע לכוון אותה שעה שהקב"ה כועס בה והיינו דקאמר להו נביא לישראל [יב]עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אותו בלעם בן בעור מן השטים ועד הגלגל למען דעת צדקות ה' מאי למען דעת צדקות ה' אמר להן הקב"ה לישראל דעו נא כמה צדקות עשיתי עמכם שלא כעסתי כל אותן הימים בימי בלעם הרשע [יג]שאילמלא כעסתי כל אותן הימים לא נשתייר משונאיהן של ישראל שריד ופליט היינו דקאמר ליה בלעם לבלק [יד]מה אקב לא קבה אל [טו](וגו' אותן היום [הימים] לא זעם ה') [טז]אל זועם בכל יום וכמה זעמו רגע שנאמר [יז]כי רגע באפו חיים ברצונו וגו' איבעית אימא [יח]לך עמי בא בחדריך וסגור דלתיך בעדך חבי כמעט רגע עד יעבור זעם אימת רתח בתלת שעי קמייתא כי חוורא כרבלתא דתרנגולא כל שעתא ושעתא נמי חוורא כל שעתא ושעתא אית ביה סוריקי סומקי ההיא שעתא לית ביה סוריקי סומקי ההוא מינא דהוה בשיבבותיה דרבי יהושע בן לוי דהוה קא מצער ליה יומא חד נקט [יט]תרנגולתא ואסר ליה בכרעיה ואותיב אמר כי מטא ההוא שעתא אילטייה כי מטא ההוא שעתא נמנם אמר שמע מינה לאו אורח ארעא דכתיב [כ]גם ענוש לצדיק לא טוב אפילו במיני לא איבעי ליה למימר הכי תנא משמיה דרבי מאיר בשעה שהחמה זורחת והמלכים מניחין כתריהן על ראשיהן ומשתחוים לחמה מיד כועס [כא]ויקם בלעם בבקר ויחבוש את אתונו תנא משום רבי שמעון בן אלעזר אהבה מבטלת שורה של גדולה מאברהם דכתיב [כב]וישכם אברהם בבקר שנאה מבטלת שורה של גדולה מבלעם שנאמר ויקם בלעם בבקר ויחבוש את אתונו [כג]אמר רב יהודה אמר רב [כד]לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוה אפילו שלא לשמה שלא לשמה בא לשמה שבשכר ארבעים ושתים קרבנות שהקריב בלק זכה ויצאה ממנו רות א"ר [כה]יוסי בר הונא רות בתו של עגלון בן בנו של בלק מלך מואב היתה א"ל רבא לרבה בר מרי כתיב [כו]ייטב אלהים את שם שלמה משמך ויגדל [את] כסאו מכסאך אורח ארעא למימרא ליה למלכא הכי א"ל מעין קאמרה ליה דאי לא תימא הכי [כז]תבורך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תבורך נשים באהל מאן נינהו שרה רבקה רחל ולאה אורח ארעא למימר הכי אלא מעין קאמר הכא נמי מעין קאמר ופליגא דרב יוסי בר חוני דאמר רב יוסי בר חוני בכל אדם מתקנא חוץ מבנו ותלמידו בנו משלמה ותלמידו איבעית אימא [כח]ויהי נא פי שנים ברוחך אלי ואיבעית אימא [כט]ויסמוך את ידיו עליו ויצוהו [ל]וישם דבר בפי בלעם ר"א אומר מלאך ר' יונתן אמר חכה א"ר יוחנן מברכתו של אותו רשע אתה למד מה היה בלבו ביקש לומר שלא יהו להם בתי כנסיות ובתי מדרשות [לא]מה טובו אהליך יעקב לא תשרה שכינה עליהם ומשכנותיך ישראל לא תהא מלכותן נמשכת [לב]כנחלים נטיו לא יהא להם זיתים וכרמים כגנות עלי נהר לא יהא ריחן נודף כאהלים נטע ה' לא יהיו להם מלכים בעלי קומה כארזים עלי מים לא יהיה להם מלך בן מלך יזל מים מדליו לא תהא מלכותן שולטת באומות [לג]וזרעו במים רבים לא תהא עזה מלכותן וירם מאגג מלכו לא תהא [לד]אימת מלכותן ותנשא מלכותו אמר רבי אבא בר כהנא כולם חזרו לקללה חוץ מבתי כנסיות ומבתי מדרשות שנאמר [לה]ויהפוך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך קללה ולא קללות [לו]א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן מאי דכתיב [לז]נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשיקות שונא טובה קללה שקילל אחיה השילוני את ישראל יותר מברכה שברכם בלעם הרשע אחיה השילוני קילל את ישראל בקנה שנאמר [לח]והכה ה' את ישראל כאשר ינוד הקנה במים וגו' מה קנה זה עומד במקום מים וגיזעו

מחליף

[ח]דעת בהמתו לא הוה ידע דעת עליון הוה ידע מאי דעת בהמתו דאמרי ליה מאי טעמא לא רכבת אסוסיא אמר להו שדאי אנכי אתונך לטעינא בעלמא אשר רכבת עלי אקראי בעלמא מעודך עד היום הזה ולא עוד אלא שאני עושה [לך] מעשה אישות בלילה כתיב הכא ההסכן הסכנתי וכתיב התם [יא]ותהי לו סוכנת אלא מאי ויודע דעת עליון שהיה יודע לכוון אותה שעה שהקב"ה כועס בה והיינו דקאמר להו נביא לישראל [יב]עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אותו בלעם בן בעור מן השטים ועד הגלגל למען דעת צדקות ה' מאי למען דעת צדקות ה' אמר להן הקב"ה לישראל דעו נא כמה צדקות עשיתי עמכם שלא כעסתי כל אותן הימים בימי בלעם הרשע [יג]שאילמלא כעסתי כל אותן הימים לא נשתייר משונאיהן של ישראל שריד ופליט היינו דקאמר ליה בלעם לבלק [יד]מה אקב לא קבה אל [טו](וגו' אותן היום [הימים] לא זעם ה') [טז]אל זועם בכל יום וכמה זעמו רגע שנאמר [יז]כי רגע באפו חיים ברצונו וגו' איבעית אימא [יח]לך עמי בא בחדריך וסגור דלתיך בעדך חבי כמעט רגע עד יעבור זעם אימת רתח בתלת שעי קמייתא כי חוורא כרבלתא דתרנגולא כל שעתא ושעתא נמי חוורא כל שעתא ושעתא אית ביה סוריקי סומקי ההיא שעתא לית ביה סוריקי סומקי ההוא מינא דהוה בשיבבותיה דרבי יהושע בן לוי דהוה קא מצער ליה יומא חד נקט [יט]תרנגולתא ואסר ליה בכרעיה ואותיב אמר כי מטא ההוא שעתא אילטייה כי מטא ההוא שעתא נמנם אמר שמע מינה לאו אורח ארעא דכתיב [כ]גם ענוש לצדיק לא טוב אפילו במיני לא איבעי ליה למימר הכי תנא משמיה דרבי מאיר בשעה שהחמה זורחת והמלכים מניחין כתריהן על ראשיהן ומשתחוים לחמה מיד כועס [כא]ויקם בלעם בבקר ויחבוש את אתונו תנא משום רבי שמעון בן אלעזר אהבה מבטלת שורה של גדולה מאברהם דכתיב [כב]וישכם אברהם בבקר שנאה מבטלת שורה של גדולה מבלעם שנאמר ויקם בלעם בבקר ויחבוש את אתונו [כג]אמר רב יהודה אמר רב [כד]לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוה אפילו שלא לשמה שלא לשמה בא לשמה שבשכר ארבעים ושתים קרבנות שהקריב בלק זכה ויצאה ממנו רות א"ר [כה]יוסי בר הונא רות בתו של עגלון בן בנו של בלק מלך מואב היתה א"ל רבא לרבה בר מרי כתיב [כו]ייטב אלהים את שם שלמה משמך ויגדל [את] כסאו מכסאך אורח ארעא למימרא ליה למלכא הכי א"ל מעין קאמרה ליה דאי לא תימא הכי [כז]תבורך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תבורך נשים באהל מאן נינהו שרה רבקה רחל ולאה אורח ארעא למימר הכי אלא מעין קאמר הכא נמי מעין קאמר ופליגא דרב יוסי בר חוני דאמר רב יוסי בר חוני בכל אדם מתקנא חוץ מבנו ותלמידו בנו משלמה ותלמידו איבעית אימא [כח]ויהי נא פי שנים ברוחך אלי ואיבעית אימא [כט]ויסמוך את ידיו עליו ויצוהו [ל]וישם דבר בפי בלעם ר"א אומר מלאך ר' יונתן אמר חכה א"ר יוחנן מברכתו של אותו רשע אתה למד מה היה בלבו ביקש לומר שלא יהו להם בתי כנסיות ובתי מדרשות [לא]מה טובו אהליך יעקב לא תשרה שכינה עליהם ומשכנותיך ישראל לא תהא מלכותן נמשכת [לב]כנחלים נטיו לא יהא להם זיתים וכרמים כגנות עלי נהר לא יהא ריחן נודף כאהלים נטע ה' לא יהיו להם מלכים בעלי קומה כארזים עלי מים לא יהיה להם מלך בן מלך יזל מים מדליו לא תהא מלכותן שולטת באומות [לג]וזרעו במים רבים לא תהא עזה מלכותן וירם מאגג מלכו לא תהא [לד]אימת מלכותן ותנשא מלכותו אמר רבי אבא בר כהנא כולם חזרו לקללה חוץ מבתי כנסיות ומבתי מדרשות שנאמר [לה]ויהפוך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך קללה ולא קללות [לו]א"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן מאי דכתיב [לז]נאמנים פצעי אוהב ונעתרות נשיקות שונא טובה קללה שקילל אחיה השילוני את ישראל יותר מברכה שברכם בלעם הרשע אחיה השילוני קילל את ישראל בקנה שנאמר [לח]והכה ה' את ישראל כאשר ינוד הקנה במים וגו' מה קנה זה עומד במקום מים וגיזעו

עין משפט נר מצוה

ל א מיי' פ"ג מהלכות תש"ת הלכה ה ופ"י מהלכות תשובה הלכה ה סמג עשין יב טור"ע יו"ד סי' רמו סעיף כ:

תורה אור השלם

1. נָאם שְׁמַע אִמְרֵי אֵל וְיֹדֵעַ דַּעַת עֶלְיוֹן מַחֲזֵה שַׁדַּי יֶחֱזֶה נֹפֵל וּגְלוּי עֵינָיִם: במדבר כד טז
2. וַתֹּאמֶר הָאָתוֹן אֶל בִּלְעָם הֲלוֹא אָנֹכִי אָתֹנְךָ אֲשֶׁר רָכַבְתָּ עָלַי מֵעֹדְךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה הַהֲסֹכֵן הִסְכַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת לְךָ כֹּה וַיֹּאמֶר לֹא: במדבר כב ל
3. וַיֹּאמְרוּ לוֹ עַבְדֵּי יִבְלָק לְאוֹרִיּוֹ הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה בְתוּלָה וְעֹמְדָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וּתְהִי לוֹ סֹכֶנֶת וְשָׁכְבָה בְּחֵיקֶךָ וְהָם לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ: מלכים א א ב
4. עַמִּי זְכֹר נָא מַה יָּעַץ בָּלָק מֶלֶךְ מוֹאָב וּמַה עָנָה אֹתוֹ בִּלְעָם בֶּן בְּעוֹר מִן הַשִּׁטִּים עַד הַגִּלְגָּל לְמַעַן דַּעַת צִדְקוֹת יְיָ: מיכה ו ה
5. מָה אֶקֹּב לֹא קָבָה אֵל וּמָה אֶזְעֹם לֹא זָעַם יְיָ: במדבר כג ח
6. אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק וְאֵל זֹעֵם בְּכָל יוֹם: תהלים ז יב
7. כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בְּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה: תהלים ל ו
8. לֵךְ עַמִּי בֹּא בַחֲדָרֶיךָ וְסְגֹר דַּלְתְּךָ בַּעֲדֶךָ חֲבִי כִּמְעַט רֶגַע עַד יַעֲבֹר זָעַם: ישעיהו כו כ
9. גַּם עָנוֹשׁ לַצַּדִּיק לֹא טוֹב לְהַכּוֹת נְדִיבִים עַל יֹשֶׁר: משלי יז כו
10. וַיָּקָם בִּלְעָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת אֲתֹנוֹ וַיֵּלֶךְ עִם שָׂרֵי מוֹאָב: במדבר כב כא
11. וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים: בראשית כב ג
12. וְגַם בָּאוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ לְבָרֵךְ אֶת אֲדֹנִינוּ הַמֶּלֶךְ דָּוִד לֵאמֹר יֵיטַב אֱלֹהִים אֶת שֵׁם שְׁלֹמֹה מִשְּׁמֶךָ וּיגַדֵּל אֶת כִּסְאוֹ מִכִּסְאֶךָ וַיִּשְׁתַּחוּ הַמֶּלֶךְ עַל הַמִּשְׁכָּב: מלכים א א מז
13. תְּבֹרַךְ מִנָּשִׁים יָעֵל אֵשֶׁת חֶבֶר הַקֵּינִי מִנָּשִׁים בָּאֹהֶל תְּבֹרַךְ: שופטים ה כד
14. וַיְהִי כְעָבְרָם וְאֵלִיהוּ אָמַר אֶל אֱלִישָׁע שְׁאַל מָה אֶעֱשֶׂה לְךָ בְּטֶרֶם אֵלָקַח מֵעִמָּךְ וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע וִיהִי נָא פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחֲךָ אֵלָי: מלכים ב ב ט
15. וַיִּסְמֹךְ אֶת יָדָיו עָלָיו וַיְצַוֵּהוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה: במדבר כז כג
16. וַיָּשֶׂם יְיָ דָּבָר בְּפִי בִלְעָם וַיֹּאמֶר שׁוּב אֶל בָּלָק וְכֹה תְדַבֵּר: במדבר כג ה
17. מָה טֹבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: במדבר כד ה
18. כִּנְחָלִים נִטָּיוּ כְּגַנֹּת עַלֵּי נָהָר כַּאֲהָלִים נָטַע יְיָ כַּאֲרָזִים עַלֵּי מָיִם: במדבר כד ו
19. יֵזֶל מַיִם מִדָּלְיָו וְזַרְעוֹ בְּמַיִם רַבִּים וְיָרֹם מֵאֲגַג מַלְכּוֹ וְתִנָּשֵׂא מַלְכֻתוֹ: במדבר כד ז
20. וְלֹא אָבָה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ אֶל בִּלְעָם וַיַּהֲפֹךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַקְּלָלָה לִבְרָכָה כִּי אֲהֵבְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ: דברים כג ו
21. נֶאֱמָנִים פִּצְעֵי אוֹהֵב וְנַעְתָּרוֹת נְשִׁיקוֹת שׂוֹנֵא: משלי כז ו
22. וְהִכָּה יְיָ אֶת יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יָנוּד הַקָּנֶה בַּמָּיִם וְנָתַשׁ אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאֲדָמָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לַאֲבוֹתֵיהֶם וְזָרָם מֵעֵבֶר לַנָּהָר יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת אֲשֵׁרִיהֶם מַכְעִיסִים אֶת יְיָ: מלכים א יד טו

מסורת הש"ס

מ) [נדרים ז. ע"ש ע"ז ד:], כ) [ע"ל תוספות], ג) [ע"ל שאילתא ועיין תוספות מגילה כח.], ד) [ע"ל ומה תושש לא זעם ה' מלמד שכל אותם הימים לא זעם ה' כ"ל בברכות ז. וקלא שיעי יש בע"ז ד: ע"ש], ה) [ע"ל תרגולא], ו) פסחים כ: עירכין טו: סוטה כב:, מז. הוריות י: מיר כב:, ז) [ע"ל דאמר ר' יוסי בר חונא כך אימא בהוריות י: ע"ש וע"ע כמיר כב:] ומתוספות שם ד"ה בת בנו וכו' דלא דוקא ע"ש וע"ע סוטה מז.], ח) יומא יז. ברכות ז. ע"ש ע"ז ד:], ט) [נדרים כב.],

לעזי רש"י

קירשת"א [קרישת"א]. כרבולה.

מוסף רש"י

שדאי להו ברטיבא. הסלמתיו לרעות בתחו (ע"ז ד: ושם: שדאי ליה). סוכנת. לשון מתממת (שם). מן השטים ועד הגלגל. עד נוחתם אל הגלגל שהפלתי לפניכם שוחיכם (שם). כי רגע באפו. אלמא דרגע הוי אפו (שם). בתלת שעי קמייתא. בתחר מרגעי תלת שעות ראשונות (ברכות ז.) כשעת חרון (ע"ז שם). סוריקי. עוקי"ש לשון לע"ז, כמו תוטיין, ולשון ירמיאל קוריין לחוט סוריקלן (שם). לאו אורחא ארעא. לטין שעת זעמו (שם). ארבעים ושתים קרבנות. משנע מזבחות שערך כנ' מקומות ועל כל אחד ואחד העלה פר ואיל, שהם י"ד לכל מעמד ומעמד וכ' פעמים י"ד עולין מ"ב, וקרבנותיו של בלק הוי שלא לשם מצוה (זבח כב.). ונעתרות. לשון הפך, כדאמרינן בתמכת סוכה (יד.) ויעתר לו, מה עתר זה מהפך את התבואה, פורק"ל בלע"ז, לי נמי נעתרות לשון הינוי ויחוד, פינקר"ש בלע"ז, כמו העתרתים עלי דכריס (תענית כ.).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com